

Ammunitionen til Kanonen færdig rigelig til den Tid. Jeg vil ogsaa nævne Vædringsforlaget under Nr. 318 om 7,000 Kr. til en ny Bedding til Torpedobaade af 2den Klasse. Vi have nemlig nu for nylig faaet to nye Torpedobaade af 2den Klasse, og naar man vil holde Torpedobaade i konserveret Stand, er det nødvendigt at behandle dem lidt godt; de bør ikke ligge i Is om Vinteren. De bør kunne hales op paa særlig dertil indrettede Beddinger. Det er dertil, der forlanges et Beløb af 7,000 Kr.; men ogsaa det Beløb er nægtet. Sluttelig skal jeg kun omtale en ganske vist helt ny Bevilling, der er fremkommet i Mar., men som det gjør mig ondt, at Flertallet foreslaar nægtet. Det er det, der omhandles under § 324, hvor man har forlangt et første Bidrag til Ombygning af Nyboders 1 Etages Huse. Disse Huse ere i Virkeligheden i saniter Henseende saa slette, at det nærmer sig til det Uforsvarlige at lade Folk bo deri. De ere blandt Andet i høi Grad fugtige. Der er ikke synderlig mere end 3 Men til Loftet, saa at de naturligtvis paa ingen Maade tilfredsstille de Forordninger, som der ellers stilles til Bygninger. Naturligtvis, Mandstabet tager alligevel med Taknemmelighed imod dem, fordi de ere meget billige, men jeg synes nok, at Staten kunde have Raad til at give sine Arbeidere en anden Slags Bygninger end dem, der nu findes.

Ordføreren (Holstein): Nei, det er ganske vist, i og for sig havde vi ikke Noget imod, at „Gorms“ Dæk blev repareret. Det var ikke, fordi vi særlig foretrak et raadvent Dæk for et godt, men Grunden var, at vi ikke ansaa det for rigtig at optage denne Bevilling paa dette Budget, fordi vi frygtede, det kunde have Konsekvenser med Hensyn til Overskridelser. Dersom den høitærede Minister altsaa vilde være enig med os; havde han den letteste Udvei dertil, nemlig den i Henhold til det Tilbud, der var gjort fra Udvalgets Side, at komme inden 3die Behandling og sige: maa jeg faae „Gorms“ Dæk flyttet over paa Kontoen til almindelige Vedligeholdelsesarbejder; men det har han ikke gjort. I Stedet for har han — ikke reelt; det har jeg ikke sagt — men formelt, sat sig ud over den paa gjensidig Overenskomst byggede Praxis, hvorefter man nu betragter alle Underkonti i Anmærkningerne som bindende, og flyttet denne Bevilling, der maatte anses for formelt nægtet, over fra en Konto til en anden, hvor han kunde have faaet fuld Sanktion fra alle Sider; men hvor han nu har taget den uden Bevilling. For Næsten kunde det interessere mig at vide,

om han har kunnet afholde denne Udgift af Kontoen til almindelige Vedligeholdelsesarbejder uden Overskridelse; thi i modsat Fald kommer Sagen rigtignok til at staa i en noget anden Belysning. Har han afholdt Udgiften af Kontoen uden Overskridelse, saa har der jo virkelig været Noget tilovers; men har han, hvad jeg ikke er fuldkommen sikker paa, været nødt til at overskride Kontoen, falder hele hans Argumentation til Jorden. Jeg veed ikke, om den meget ærede Minister i dette Dieblit erindrere, om han har overskredet denne Konto eller ikke? Den ærede Minister omtalte dernæst Værftskontoen. Jeg skal ikke nægte, at den hele Betragtning, han der gjør gjældende, er den modsatte af den, jeg tror er den rigtige. Han gik nemlig egentlig ud fra den Betragtning, at det er Folkethingets Sag at skaffe Balance paa dette Omraade. Det er det ikke, men saaledes maa jeg forstaa hans Argumentation. Folkethingets Sag er det at sætte en finantiel Grænse, og indenfor den er det Ministerens Sag at skaffe Balance. Dersom tillægger jeg heller ikke dette enkelte Argument saa overordentlig Betydning; thi det er min Mening, for at sige det rent ud, at vi her mangle tilstrækkelig Sagkundskab til at kunne reformere i Enkelthederne saavel som til i Enkelthederne at kunne kontrollere alle Ministerens Forlangender. Det vi kunne fra Bevillingsmagtens Side, er at bestemme den hele finantielle Status, altsaa ogsaa Betydningen af denne Kontos Størrelse i Forhold til de andre Konti paa Finansloven, og i Henhold dertil tage vi vore Beslutninger. Men saa kunne vi ogsaa stille den Forordning, og det ere vi berettigede til, at Ministeren indenfor denne rimelige Sum, thi den er rimelig, træffer sine Foranstaltninger, byggede paa de givne Anmærninger, som — det gjentager jeg — ere bindende i deres Underkonti, saaledes at han dermed kommer udaf det. (Mar i h e m i n i s t e r e n [N. Raavn]: Nei!) Det maa jeg bestemt fastholde, at samtlige Underkonti paa Anmærningerne ere bindende med Undtagelse af de Underkonti, som ere nedsatte fra vor Side med en rund Sum, hvor der ligefrem er sagt, at paa denne Værftskonto nedsettes samtlige Underkonti med en rund Sum, som det overlades Ministeren at fordele mellem de andre Konti. Men hvor det ikke er Tilfældet, maa vi betragte den Underkonto — det har altid været fastholdt paa begge Sider — som bindende. Dertil kommer, at jeg ikke kan erkjende, at Ministerens Oplysninger virkelig ere et tro Udtryk for Bevillingsmagtens Forhold til disse Udgifter i de senere Aar. Den høitærede Minister gjorde et Regnestykke op, hvor